

1

2

1/ dobové fotografie studentů před budovou Bauhausu, 1927, autor: T. Lux Feininger
2/ žena s divadelní maskou Oskara Schlemmera, sedící na křesle Marcela Breuera, 1926

KŘEHKOST VE JMÉNU

Bauhaus

Text: Lucie Drdová – Foto: archiv galerií

Existoval pouhých čtrnáct let (1919 až 1933), přesto se Bauhaus stal fenoménem 20. století. Byla to bezesporu nejdůležitější škola architektury, designu a umění. Jasným požadavkem po nových formách a odmítáním stávajících jistot spoluvytvářel podobu moderního umění. Neuvěřitelná dynamika a nadšení oné doby svedly dohromady přední osobnosti avantgardy, jež redefinovaly tradiční metodiku výuky a formulovaly zcela nový ethos moderního člověka a jeho prostředí.

Základní ideou byl návrat k jednotě uměleckých disciplín a snaha o tzv. Gesamtkunstwerk – ideální propojení architektury, umění a řemesla v jedno. Program byl navíc výrazně ovlivňován samotnými řediteli. Původní zakladatel Walter Gropius ve Výmaru, jeho následovník v Desavě a v poslední berlínské fázi slavný architekt Ludwig Mies van der Rohe, každý z nich kladl na studenty odlišné požadavky. Naléhavost těchto myšlenek a experimentů ale nezanikla ani s nástupem

nacismu a později v emigraci je její příznivci zprostředkovávali dál.

Bauhaus ovlivnil i jiné oblasti života, a aniž si to uvědomujeme, setkáváme se s jeho odkazem téměř na každém kroku. Proto letošní sté výročí není pojato jako historizující retrospektiva, ale naopak jako živý kosmos aktivit, které se v německých institucích konají po celý rok. Zahajovací festival v Berlíně byl přehlídkou koncertů, výstav, projekcí, divadel a workshopů, ve kterých současní umělci reagovali na východiska a principy modernismu.

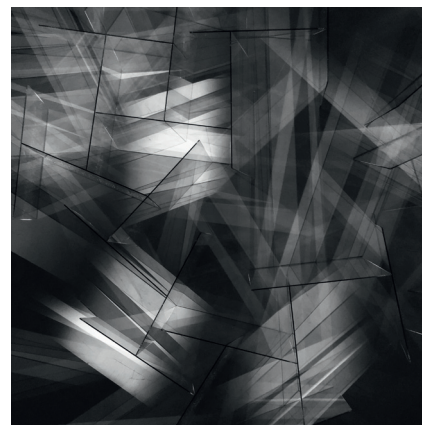
Jednu z instalací vytvořil původem český umělec žijící v Chicagu Jan Tichý. Stala se součástí výstavy Licht.Schatten.Spuren v Akademii výtvarných umění. Odkazuje se k dílu Lászlóa Moholy-Nagye a jeho první ženy Lucie Moholy. Lucia, která se narodila v Praze, spolu s manželem působila ve Výmaru a Desavě. Znamé jsou nejen její experimenty s fotogramem, ale je především autorkou fotografické dokumentace architektury

a děl ostatních členů školy. Tyto snímky byly v minulosti často připisovány jiným, protože při útěku do Londýna Lucia nechala všechny skleněné negativy v Berlíně u svého již bývalého manžela. Později však László také emigroval do Chicaga a osud Luciina archivu se zkomplikoval.

Jan Tichý sestavil ze tří stovek skleněných negativů, které se vzájemně jen lehce dotýkají, křehkou kompozici (3). Na skleněných tabulkách lze rozeznat obrysy ikonických budov a prostřednictvím proudu světla z projektoru se rozehrává magická stínohra. Instalace je nejen přímou referencí k dílu obou fotografů, ale i metaforickým obrazem lidských osudů (a nejen těch bauhauských) ve světle válek a násilí a nových začátků jinde. ■

100 Jahre bauhaus
www.bauhausfestival.de

Autorka je historičkou umění a galeristkou, www.drdovalgalerie.com

3